

KOT

KUNST OMKRING TROLDEN
NR. 3, 28. ÅRGANG DEC. 2020

DECEMBER 2020

Tirsdag den 1. og dag for dag i dec.
Julekalenderudstillingen med værker af Maria Wæhrens er fuldt åbnet fra den 26. december.

JANUAR 2021

Torsdag den 14. kl. 19 i RC
Medlemmernes fortællinger om "Kunst, jeg holder af". Entre med kaffe: 70 kr. Tilmelding senest 7. januar på tlf. 3052 5188.

Søndag den 17. kl. 13 – 16
33. Bukettur: Møde ved Genforeningsstenen ved Harreby. Tjek hjemmesiden om aflysning.

Mandag den 18. kl. 19
Foredrag ved Agnete Brinch: "Kvinder, der forandrer verden". Entre: 60/75 kr.

Onsdag den 20. kl. 19 Østerbyskolens festsal
Museums- og Kunstforeningens generalforsamling. Tilmelding på museet.

Fredag den 22. med fernisering kl. 16 – søndag den 7. februar
Udstilling med malerier af Asger Nielsen og keramik af Jytte Lysgård.

FEBRUAR 2021

Onsdag den 3. med fernisering kl. 16 – tirsdag den 2. marts på Vejen Bibliotek
Udstilling med Jes Nordby.

Onsdag den 10. kl. 19
Foredrag om Kunstnerkolonien i Sønderho ved Birgitte Schack Rasmussen og Birgit Knudsen. Entre: 70/90 kr: Halv pris til studerende. Billetsalg på Vejen Kunstmuseum.

Søndag den 14. kl. 13 – 16
34. Bukettur: Møde på P-pladsen ved herregården Sønderkov. Tjek hjemmesiden om aflysning.

Tirsdag den 16. – onsdag den 18. dagligt 11-15
Uge 7 Vinterferieværkstedsaktiviteter tirsdag-torsdag kl. 11 – 15. Tjek hjemmesiden for program samt evt. aflysning.

FEBRUAR 2021 - FORTSAT

Mandag den 22. kl. 19
Foredrag ved Jørgen Steinicke: Danske kvindelige kunstnere efter 2. verdenskrig – et strejftog. Entre: 60/75 kr.

Onsdag den 24. kl. 18 i Rødding Bio
Filmen "Verdensdamen" om Else Marie Bukdahl. Pris: 120 kr: med anretning. Tilmelding: Tlf. 3023 6713 / 4158 2576.

Fredag den 26. kl. 10 – 18
Indlevering af værker til censurering.

Lørdag den 27. og søndag den 28. kl. 10
Åben censurering.

MARTS 2021

Fredag den 5. kl. 19.30 i Troldealen
Folkemusik af Jensen & Bugge med let anretning. Entre: 225/ 275 kr: Billetsalg på Vejen Kunstmuseum.

Lørdag den 6. med fernisering kl. 14 – søndag den 21.
Den censurede udstilling.

Onsdag den 17. kl. 19
Rundvisning på Vejen Rådhus.

►►► *Vejen Kunstmuseums juletræ er allerførst i december traditionen tro pyntet af Quiltegruppen Knuden fra Vejen. Pynten syede de tilbage i 2015, og en del hænger også i vinduerne i billedhuggerens stuer. Her i 2020 har de overgået sig selv med en patchwork stjerne, der ses på siden overfor.*

Kunst 6630, Rødding
Sydjysk Kunstforening, Galleri 46, Holsted
Hvor ingen piktogrammer står, foregår arrangementerne på Vejen Kunstmuseum.

SIDEN SIDST I OG OMKRING MUSEET

Det har været en lang proces fra Gallerigangen blev nedrevet i marts 2019, over boringen af de dybe huller til sekantvæggen, der har muligjort den dybe kælder til teknik og magasin, til den lynhurtige montering af betonelementer og tiden, hvor murerne trofast gik på stilladset huset rundt og opbyggede de vandret takkede vægge under forårets nedlukning. Siden har det lange, seje træk stået på – og fortsætter ind i foråret – mens tømmerne, blikkenslagere, ventilationsfolk, CTS og elektrikere gør huset funktionsdygtigt. Som de siger i teknisk afdeling i Vejen Kommune: Her ligger de mest avancerede anlæg i en kommunal institution – udstyr, det kræver specialviden at styre og udnytte optimalt til fordel for kunstværkerne i samlingen og indlån til særudstillingerne.

Når nybyggeriet, den gennemrenoverede bygning fra 1940 (det gl. bibliotek) og Troldeværket (det gl. elværk) tilsammen er i drift, går museet fra 1200 m² til 2400 m² – altså en fordobling af arealet, hvoraf størsteparten af de nye er til glæde for museets gæster og de tusindvis af børn og unge, der besøger museets formidling med deres skoleklasser, eller deltager i billedskolens eftermiddags- og aftenundervisning samt lørdagshold, hvor de mindste kan bringes og hentes af forældrene.

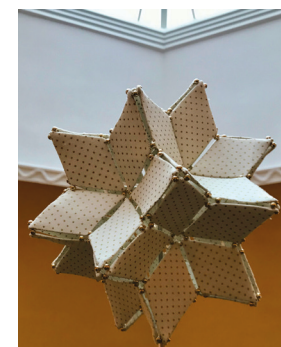
Som en vigtig forudsætning for det fremtidige virke er en stor glæde, at byrådet i Vejen i forbindelse med landvindingerne fra 2021 har vedtaget at udvide museets budget med 1,4 mill. kr.

ÅBENT HUS & INDVIELSE...

I disse Corona-tider går intet som det plejer: Et åbent hus-arrangement var fastlagt til den 28. marts 2020. Det ville have været en tankevækkende vandring gennem den indledende betonskal... men Corona satte en stopper for det projekt. Ting udsættes og forsinkes. Det er derfor urealistisk at sætte definitive datoer for ret meget – selv udstillingsterminer er vanskelige at lægge fast.

I stedet for at melde datoer ud, der skal laves om, kommer her i stedet et par hensigtsklæringer: Hen i foråret 2021 håber vi at kunne gennemføre et åbent hus-arrangement som en ensrettet oplevelse gennem de nye, helt tomme sale, mens vi venter på klimatilpasning, test af anlæg og anden kalibrering. Siden skal museets samling på omkring 5.500 enkeltdele bringes ind i det nye magasin. Og tænk, om der bruges blot 10 minutter pr. genstand på at få alt på rette plads med behørig indplacering i de digitale systemer, er der fast arbejde til et halvt års tid! Og det kan først gå i gang, når magasinet er tilnærmelsesvis klimastabil. Undervejs skal udvælges værker til ophængning, hvoraf mange skal indrammes og der skal laves skiltning, kort og flyers... Der er nok at se til samtidig med at museets ældste sale undervejs så vidt muligt holdes åbne.

VELKOMMEN –
Vejen Kunstmuseum holder **ÅBENT**, mens nybyggeriet og renoveringen står på. Her er fortsat meget at komme efter. Museets ældste sale holdes alle åbne. I billedhugger Niels Hansen Jacobsens oprindelige entré er der indrettet en midlertidig præsentation af stentøj fra keramiksamlingen. De skiftende særudstillinger - aktuelt vises Maria Wæhrens' malerier - præsenteres i en indbygget ottekant midt i Skibelundsalen.

Der ligger på museets hjemmeside et par tankevækkende Time Lapse-film, hvor byggekameraet følger forskellige faser af byggeriet. Vildt er det i opskruet tempo af følge begivenhederne fra marts 2019 til april 2020. Der er billedlink nederst på www.vejenkunstmuseum.dk

Uge 27. sommeren 2020 Grønvang SFO

Uge 28. animationsfilm med Tina Klemmensen

Om alt går vel, er der håb om, at det nye museum måske kan indvies i efteråret 2021... Vi får se, hvad de mellemliggende måneder bringer.

MASSER AF 2020-FORMIDLING

Sommerferien bød på tre ugelange workshopforløb realiseret med midler fra regeringens Corona-sommerpulje: Uge 27. Grønvangskolens allermindste SFO-elever, der netop er på vej fra børnehave til skolen og viste sig end ikke at kende hinanden! Uge 28. Stop-motion-film med Tina Klemmensen. Uge 32. Keramikworkshop med Jette Löwén Dall samtidig med den årligt tilbagevendende sommerbilledskole med Skibelundteltet som base. Denne gang ved Viggos Søer, hvor teltet efterfølgende rummede et forløb for alle klasser fra Lintrup Børnecenter (omtalt i sidste nummer af bladet). I dette nummer side 21-23 er der en artikel om sensommeren/efterårets ABC-forløb, som det er lykkedes at gennemføre med meget få ændringer. Netop nu står museet midt i de årlige Julekalender-besøg. Trods Corona, men netop med mulighed for at gennemføre besøg klasse for klasse, går eleverne på opdagelse i Maria Wæhrens' udstilling med museets formidler, billedhugger Sophus Ejler Jepsen som rejseguide – læs mere side 15-16.

Uge 28. Galla-diplomer

Uge 32 Keramik

Agnes Jensens søn besøger Nylunds figur.

GENOPSTANDELSE

I bladet for marts 2019 var der en artikel om et mirakel: På museets efterlysning – et sted på den store, organisk voksende hjemmeside – havde en medarbejder i FEAS, Århus Universitets forskningsfond, set, at vi efterlyste Gunnar Nylunds skulptur af Agnes Jensen. Den blev til i 1964 i anledning af 50-året for Hellerup Fløde Is til opstilling indendørs på deres fabrik i Tureby. I en serie isfusioner fra 1960'erne og frem blev skulpturen siden flyttet via Skælskør til Århus, hvor Agnes Jensens søn ◀ en gang opsøgte skulpturen på sin udendørs plads. Da afdelingen i Århus blev revet ned, blev skulpturen reddet fra skærveknuseren af en betænksom entreprenør, der havde stillet den i et hjørne ved den ejendom, der i mellemtiden er blevet FEAS'.

Nylunds værk havde overlevet, men tidens tand havde været hård ved den. Om museet kunne sørge for konserveringen, kunne skulpturen overdrages. Augustinus Fonden trådte beredvilligt til, og under kyndige konservatorhænder er den genopstået – læs mere side 17-19.

BØRNEKULTUR PÅ TVÆRS 13. OKTOBER 2020

På en af de smukke efterårsdage blev de mange aktiviteter på Museumspladsen et tilløbsstykke. Ingen har holdt mandtal, men det menes at godt over 500 deltagere har lagt vejen forbi. Dagen var nøje planlagt i dialog med politiet, og deltagerne huskede at holde god afstand.

Museet bød på den populære skattejagt, som på dagen førte 330 gæster gennem den da aktuelle Ingrid Vang Nyman udstilling – en markering af 75-året for den første Pippi Langstrømpe bog, der var illustreret af den danske tegner fra Vejen! De blev lukket ind i hold med et klemmesystem, så der max var 50 gæster i huset på samme tid. På Museumspladsen kunne man gå i Vejen-Brørup Havekreds' collageværksted, ved Egnumsmuseet Sønderskovs bod få en opgavejagt rundt i bymidten og Danmarks Naturfredningsforenings Vejen afdeling bød på pandekager og suppe over bål. Der var en helt særlig interesse for Jette Löwén Dalls kakelværksted, hvor der fra 9.30-15 var 172 deltagere. Til sammen fik de lavet 115 kvadratiske relieffer af meget forskellige slags til en samlet fælles udsmykning. På hendes værksted er der blevet forglødet, glaseret og brændt. Jette foreslog, at de måske kunne få plads på Vejen Idrætscenter, hvor Jakob Sander straks var med på idéen. Den 15. december mures de op på kanten af et af udendørsbassinerne på Vejen Idrætscenter.

INGRID VANG NYMAN I GÖTEBORG

I 75-året for den første Pippi Langstrømpe bog afholdt Vejen Kunstmuseum her i efteråret en udstilling af den danske illustratør Ingrid Vang Nymans værker. Hun var fra Vejen, og takket være omfattende donationer fra hendes slægtninge, findes verdens største museumssamling af hendes værker i dag på Vejen Kunstmuseum. Store dele af den er aktuelt på visit i Sverige, hvor de indgår i Göteborg Konstmuseums store retrospektive Ingrid Vang Nyman-udstilling. Netop nu er det svenske museum lukket p.g.a. Corona, men udstillingen søges forlænget ind i foråret 2021, så den kan komme flest mulige gæster til gode. ■

▼ I herlig sol var der på Børnekulturdagen trængsel ved Lokalhistorisk Arkivs bod med Skattejagt, ved Havekredsens collageworkshop og i Jette Löwén Dalls kakelworkshop. Der blev lavet 115 bidrag til den fælles udsmykning. På hendes værksted er de siden glaseret i to grønne toner.

▲ Jette Löwén Dall foreslog, at kaklerne kunne komme mange til glæde fx på Vejen Idrætscenter. Tanken var Jakob Sander med på. De sættes op midt i december.

ORDINÆR GENERALFORSAMLING

Museums- og Kunstforeningen for Vejen og Omegn

Onsdag den 20. januar 2021 kl. 19

Generalforsamlingen finder sted i Østerbyskolens festsal, Nygade 17, 6600 Vejen. **TILMELDING på Vejen Kunstmuseum**

DAGSORDEN

1. Valg af dirigent

2. Formandens beretning

3. Kassererens beretning

4. Fastsættelse af kontingent for 2021

Nuværende: 175 kr. pr. medlem.

5. Indkomne forslag

Forslag skal være formanden i hænde senest tirsdag den 12. januar.

6. Valg til bestyrelsen

Følgende er på valg: Karen Marie Knudsen, Else Marie Brødsgaard, Marianne Roland Munch. Alle modtager genvalg.

7. Valg af suppleanter

a. 1. suppleant

b. 2. suppleant

8. Valg af revisor

Jan Jepsen tager imod genvalg.

9. Valg af revisorsuppleant

Elisabeth Boysen tager imod genvalg.

10. Orientering om Vejen Kunstmuseum
Museumsdirektør Teresa Nielsen fortæller om aktiviteter i og omkring Vejen Kunstmuseum i 2020 samt om museumsbyggeriet.

11. Eventuelt

På grund af corona-situationen sættes stolene med extra afstand og i rækker som i en biograf. Der opstilles ikke borde og serveres intet trakterement. ■

Den traditionsrige udlodning af kunstværker gennemføres som vanligt.

Et udvalg kan ses i Danske Bank fra midt i december.

JES NORDBY

Kunstforeningens udstilling på Vejen Bibliotek

Onsdag den 3. februar – tirsdag den 2. marts

Fernisering onsdag den 3. februar kl. 16 – ALLE ER VELKOMNE

Jes Nordby er født i Fovslet ved Kolding i 1955. Han er autodidakt kunstner og nu bosat i Sønder Stenderup på Stenderuphalvøen ved Kolding, hvor han har sit eget galleri. Han kalder sig selv for multikunstner, og besøger du hans galleri, vil du da også kunne finde både malerier, skulpturer, grafik og keramik. Han har levet af sin kunst i over 35 år. Du kan møde Jes Nordby ved ferniseringen den 3. februar.

ET UNIVERS I ALTING

Jeg tegner verden ved at reflektere over dens forskellige fænomener, tage forskellige elementer ud af deres vante sammenhæng, tegne dem ned i en ny, der resulterer i skitser, der kan kædes sammen i det uendelige, så alle mine billeder bliver små dele i en større sammenhæng, sådan forstået, at det er det samme billede, jeg arbejder videre på, den samme helhed eller livsforståelse jeg arbejder på at udvide. Det har taget mig 40 års intenst arbejde at bygge det system, den forståelse eller dette billedsprog op. Og jeg har gjort det ved at fordybe mig i og arbejde ud fra forskellige udtryksmåder inden for malerkunsten.

Jeg har erfaret, at jeg – ud fra en fællesmenneskelig betragtning – må rumme dem alle i mit Selv. Derfor har jeg gennemarbejdet hver enkelt retning, det naturalistiske maleri, det kalligrafiske, det naive, det abstrakte, det spontane, det koloristiske, det surrealistiske osv., så de er blevet struktureret og levendegjort i mit sind og følelsesliv. Ud fra dette arbejde har jeg formet en helhed. Fra de forskellige elementer, oplevelsesmuligheder og planer har jeg lagt disse sammen til ét billede, sådan at mit indblik i den sanselige virkelighed bliver mere flydende, mere fleksibel.

Alt dette kan jeg bedst illustrere således. Først en pyramide, hvor alle fire sider er et spejl eller en isme. Jeg går på jorden og kigger ind i spejlet. På den måde kan jeg kun se den ene side

ad gangen. Jeg ser i det første, hvad spejlet reflekterer – sådan ser virkeligheden ud (måske naturalistisk). Hvis jeg så i tid bevæger mig til næste side og ser, hvad dette spejl reflekterer, finder jeg, at sådan ser virkeligheden også ud (måske abstrakt). Når jeg er nået hele vejen rundt, kan jeg se, at der er mange virkeligheder, her fire, som alle må være relativt sande. Herudfra kan jeg danne en sammenhængende relativ virkelighed. Det illustreres ved et keglespejl, så overgangene bliver flydende. Min spadseretur omkring dette bliver en ubrudt oplevelse. Dog har jeg stadig tiden med som faktor, men - fordi jeg nu har kendskab til de forskellige virkeligheder - kan jeg stille mig op på spidsen af keglespejlet. Her har jeg et "fast", et absolut transcendent udgangspunkt, hvorfra jeg kan overskue hele keglen på én gang, hvorudfra al relativ virkelighed udgår og mødes – et åbent punkt, hvor billedets centrum bliver alle og ingen steder. "Tyngdekraften" ophæves, og alting flyder/strømmer. Det er ud fra den metode, jeg nu arbejder – en proces hvor jeg kan udvide min bevidsthed, den verden, det billedsprog, den illusion, jeg har bygget op – koble det transcendent med det fysiske, lade ånden gennemtrænge formen og farven, lade det indre rum favne det ydre, så verden strømmer gennem mig – at jeg til stadighed selv skaber den.

Jes Nordby, multi-kunstner ■

ALTING

At Elske Jorden
At Elske Himlen
At Elske Væren
Midt I Altings Vrimslen

HUMOR, KÆRLIGHED & EROTIK

I Jes Nordbys billeder trives kærligheden til akkompagnement af fuglefløjt og de sprøde toner fra en harmonika. Farverne er glade, de elskende er glade, dyrene er glade og vi, vi bliver glade, når vi ser på billederne. Jes Nordbys verden er en rar og sjov og forelsket verden, hvor blomsterne blomstrer, og solen skinner, og hvor kærligheden besejrer alt. Og læg nøje mærke til det: der skal en stor portion kunstnerisk kunnen for at opnå dette. Jes Nordby kan sit kram. Jeg kender ikke andre kunstnere, der kan få en til at smide alt, hvad man har i hænderne, og give sin kone, mand eller kæreste et ordentligt smækys. Men det kan Jes Nordby, og tak for det!

Tom Jørgensen, redaktør af Kunstavisen ■

DET MYLDRENDE LIV

"Jes Nordby's krible-krams-verden er sprælske ophobninger af både alvor og livsglæde og ikke mindst det sidste... Hans ekspressive, både naturalistiske og lidt naive arbejder har nemlig en egen munter sorgløshed. I de lysende, smukke helheder, meget personlige og rumlige universer, bindes alle detaljer fint sammen i velafstemte koloristiske harmonier. For midt i mylderet forstår han at få de enkelte arbejder til at hvile i sig selv, samtidig med at de bevarer karakteren af noget sprudlende og levende og har rytmisk musikalitet."

Alex Steen, kunstkritiker ■

KUNSTNERE PÅ FANØ

Foredrag onsdag den 10. februar kl. 19
på Vejen Kunstmuseum

Ved Birgitte Schack Rasmussen, cand.mag. i dansk og tysk
og Birgit Knudsen, lærer, pædagogisk konsulent og fagbogsforfatter

Fanøs historie er uløseligt forbundet med havet, og efter at fanøboerne købte sig fri af krongodset Riberhus Ladegård, fulgte væksttider på øen især inden for skibsfart. Således var handelsflåden på Fanø i 1897 den næststørste i Danmark – efter Københavns, hvilket naturligvis tiltrak en del marinemalere som f.eks. C.F. Sørensen og Viggo Fauerholdt.

Velstanden betød også, at de karakteristiske Fanøhuse blev bygget i løbet af 1800-tallet. Denne oprindelige kultur tiltrak også maleren professor Julius Exner, som ofte søgte sine motiver i folkelivet. På Fanø fandt han en traditionel kultur, som stadig var intakt.

Lysforholdene tiltrækker ofte kunstnere. Ud over lysforholdene har de store sandarealer og havet, som omgiver øen med dets ofte skiftende karakter, virket tiltrækkende på kunstnerne. Men på Fanø kan man dog ikke tale om en egentlig kunstnerkoloni, som man kan, når man taler om Skagensmalerne og Worbswede-malerne. Til gengæld er rigtig mange stilarter repræsenteret lige fra marinemalerne og genremalerne til Jugendmaleren Carl Forsberg og modernisten Heinrich Heinemann. En egentlig samlet gruppe kan man måske kun tale om i forbindelse med gruppen Konkyljen, som opstod omkring nogle af fanøkunstnerne i 1960'erne.

Begrænset antal pladser p.g.a. Corona-restrictioner. Billetter kan reserveres på Vejen Kunstmuseum mod betaling. De koster 70 kr. pr. person for medlemmer af kunstforeningen, 90 kr. for øvrige tilhørere.

◀ Johan Julius Exner

Kun få af kunstnerne har boet på øen hele året. De fleste har købt hus, som de boede i om sommeren. De har så til gengæld inviteret kollegaer til at komme til Fanø, og på den måde har de haft et fællesskab og udvekslet ideer med hinanden. Nogle har udstillet sammen. Det gælder fx. Agersnap, Dohm, Heinemann, Else Nøbbe og Rohde. Andre har udstillet som enkeltpersoner som fx. Exner og Wilckens og Forsberg.

I foredraget vil der især blive fokuseret på Julius Exner (1825-1919), Johan Rohde (1856-1935), August Wilckens (1870-1939), Carl Forsberg (1868-1938) samt Ruth Heinemann (1910-1979) og Heinrich Heinemann (1895-1967)

Der vil blive fokuseret på disse kunstneres forhold til folkelivet, naturen og kulturen på øen, og hvordan dette kommer til udtryk i deres kunst. Mange af kunstnerne har skildret kvindernes liv i forskellige arbejds-situationer i deres karakteristiske klædedragter. Andre har i højere grad været fascineret af skibene, som de malede i varme, dybe farver, men også klitterne og landskabet i det hele taget har haft stor betydning. Inspiration fra de udenlandske kunstnere og forskellige stilarter kombineret med den specielle natur og kultur på Fanø viser sig hos mange af Fanøs kunstnere, hvilket også vil blive belyst / behandlet i foredraget. ■

FOLKEMUSIK MED JENSEN & BUGGE

Koncert fredag den 5. marts kl. 19.30
Troldealen, Jacob Gades Alle 1, Vejle
Inklusiv let anretning

Harmonikaspilleren Mette Kathrine Jensen Stærk og violinisten Kristian Bugge dannede i 2001 folkemusikgruppen "JENSEN & BUGGE". Siden har de spillet swingende og energisk dansk folkemusik her til lands, samt i USA, Canada, Færøerne, Norge, Sverige, Finland, Sydkorea og Polen.

De har hver for sig modtaget priser og modtog sammen som duo "Traditionsprisen" ved Dansk Music Award Folk i 2012. De to musikere mødtes allerede som børn. De voksede op syd for Vejle kun tre kilometer fra hinanden. Det var dog først efter, at de kom i samme klasse på folkemusiklinjen på konservatoriet i Odense, at de fik glæde af hinandens musik og dannede duoen. På en musikfestival i USA mødte Kristian en violinist, som han i dag er gift med.

Mette og Kristian har i årenes løb udgivet flere CD'er, bl. a. i anledning af duoens 10-års jubilæum i 2011, hvor cd'en "Hav og Land" udkom. I 2015 udkom "Slid din tid", som var et samarbejde med guitaristen Morten Alfred Høyrup, som duoen har haft megen glæde af at turnere med. ■

Billetter købes på
Vejle Kunstmuseum
og vil være i forsalg
fra januar 2021.
Entré for musik og let
anretning: 225/275 kr.

MALEREN MARIA WÆHRENS

Retrospektiv udstilling på Vejen Kunstmuseum
Fra 1. december 2020 – fuldt åben fra 26.12.2020

På Vejen Kunstmuseum skiller årets julekalenderudstilling 2020 sig markant ud fra de 25 forudgående udstillinger: Hver på sin måde har de bragt samtidskunsten ind på museet som en nutidig vinkel på, hvad museets hovedperson billedhugger Niels Hansen Jacobsen måske ville have skabt, om han havde levet i dag.

Ultimo november har Maria Wæhrens lagt sidste hånd på sin udstilling. Det er nu den tid på året, hvor museet inviterer egnens yngste borgere – klassevis og med flere hold om dagen – ind for at se og høre om samtidskunsten gennem julekalender-konceptet. Dag for dag er hvert hold af unge gæster med til at åbne for "deres" værk. Udstillingen står derfor først fuldt færdig fra den 26. december.

I de forgangne to uger har Maria Wæhrens på det nærmest boet på museet. Fra morgen til sen aften har hun arbejdet med en fortætning af et retrospektivt udvalg af sine værker til det, der minder om ét stort relief, en totalinstallation midt i museets sydlige kuppelsal, Skibelundsalen.

Salen blev opført i 1914 som billedhugger Niels Hansen Jacobsens atelier-museum. Dengang lå det i svinget ved det historiske mødested Skibelund Krat. I 1938 blev det sten for sten flyttet til Vejen som udvidelse af det dengang 14 år gamle Vejen Kunstmuseum.

Som noget helt særligt ved denne 26. version af årets julekalenderudstilling har Maria Wæhrens forvandlet museet – og i dette tilfælde Niels Hansen Jacobsens atelier – til sit eget atelier. På gulvet midt i salen har

hun malet en stribe hastige parafraaser, der netop her fungerer som dækbilleder/julekalenderlåger. De er "site specific"/stedspecifik på en helt ny måde!

Her står et unikt bud på en nulevende kunstners version af en retrospektiv udstilling. Gæsten må fordybe sig, fortabe sig, leve sig ind i den "stream of consciousness", der i en lydløs dialog er foregået mellem værkerne og

kunstneren, efterhånden som brikkerne er faldet på plads. Selv salen, den ophængte samling og de omkringstående skulpturer indgår i dialogen og ses pludselig i helt andre nuancer.

At udstillingen har fået en ganske særlig karakter, skyldes også, at den finder sted midt i en af museets ældste sale, mens nybyggeriet har lukket for særudstillingssalene. En anden medvirkende faktor er det, at Maria Wæhrens er maler, mens de tidligere udstillere primært har været billedhuggere.

MALEREN MARIA WÆHRENS

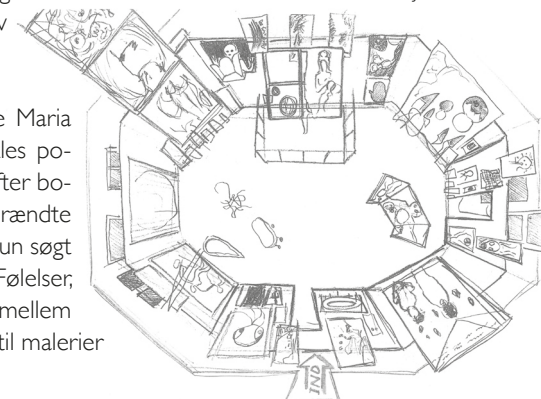
Maria Wæhrens så i en drøm, at hun skulle male, og selvom det blev grimt, har hun malet lige siden. Hun voksede op lidt udenfor Hirtshals. Hendes mormor, der i udstillingen er til stede med et lille husalter, en triptykon, var en flittig maler. Hun fortalte gerne længe og indgående om alle de religiøse billeder i hjemmet.

Som barn malede Maria Wæhrens aldrig. Hun syntes, at det blev for grimt. Kun en sjælden gang imellem, når en pædagog eller lærer i skolen sagde, at de skulle male, løste hun den stillede opgave. Til gengæld husker hun hvert eneste af de billeder, som hun lavede. En gang blev nogle få strøg i hjørnet af papiret til en blomst. Grebet af selve måden blomsten blev til på, fortsatte hun. Til sin rædsel så hun, hvordan blomsten bredte sig ud over hele papiret – forfærdeligt grimt! Hun malede ikke igen, før nogen sagde, at hun skulle. Da hun blev 13 kom drømmen – et kald.

På et efterskoleophold i Århus skar og trykte Maria Wæhrens små linoleumssnit til Høvdning Seattles poetiske taler om at passe på naturen – og året efter boede hun hos sin onkel i Ecuador. Som 20-årig brændte hun alle sine tegninger og dagbøger. Siden har hun søgt og fundet sin udtryksvej gennem billederne. Følelser, drømme, minder og øjeblikkets spændinger mellem mennesker, hun kommer nær, bliver forvandlet til malerier fulde af betydning og fortællinger.

▲ Maria Wæhrens' tre lærreder under fællestitlen "Englen", tårner sig over seks meter op midt i Skibelundsalen.

▼ På besøg i udstillingen kan gæsterne orientere sig i totalinstallationen med Sophus Ejler Jepsens "skattekort" som vejviser.

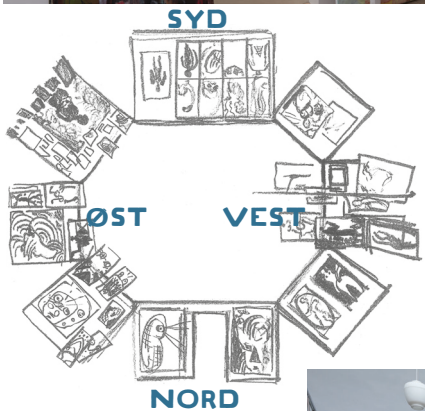

Maria Wæhrens er født i 1976. Hun gik kort på Det jyske Kunstakademi i 1998, og derefter 1999-2005 på Det kgl. Danske Kunstakademi i København. Hendes afgangsværk "Candy" med et pantheon af kvindelige rollemodeller, indgår i udstillingen. På Akademiet var hun elev på Malerskolen hos professor Ursula Reuter Christiansen. Dennes ekspressive univers udfoldede Vejen Kunstmuseum i en stor separatudstilling, der blev til i år 2000 i samarbejde med Lene Burkard og Brandts i Odense. I 2017 blev Maria Wæhrens' udstilling "Ud af mor" i Møstings Hus på Frederiksberg hendes afgørende gennembrud i forhold til et bredt publikum.

Maria Wæhrens-udstillingen er kurrateret af billedhugger Sophus Ejler Jepsen, der siden 2007 har været knyttet til Vejen Kunstmuseum som formidler.

JULEKALENDERUDSTILLINGERNE

Siden 1995 har Vejen Kunstmuseum årligt inviteret en nulevende kunstner ind for at skabe nye variationer af den traditionsrige "julekalenderudstilling". Den primære målgruppe er skoleelever i alle aldre. Omdrejningspunktet er 24 hemmelige/afdækkede værker. Dag for dag åbnebaret de ét ad gangen, når museets formidler udfolder dagens værk sammen med de tilmeldte grupper. I december møder 700-900 børn og unge på denne måde samtidskunsten. Den fuldt færdige udstilling kan ses i sin helhed fra 2. juledag. Der er gratis adgang, så interesserede måneden igennem kan følge med i udstillingens gradvise forandring. ■

▲▲ Maria Wæhrens' installation går i højden på den vestlige yderside af ottekanten midt i Skibelundsalen. siden

▲ Installationen anes til højre på "skattekortet".

► På gulvet indeni ottekanten står Maria Wæhrens' triptykon fra 2019. Den er hendes bud på en variant over mormorens triptykon, der ses midt på siden overfor.

ET BESØG I JULEKALENDERUDSTILLINGEN

Af Dorte Lehmkuhl, lærer og formidler

Mens vi med I.z. fra Grønvangskolen sidder i Skulptursalen og bliver introduceret til museumsformidler Sophus Ejler Jepsens utraditionelle skattekort, er der en forventnings glæde. Flere elever synes at vide, at her på museet er tingene lidt anderledes end i "verdenen udenfor". Måske husker de, at her skal vi ikke nå noget. Her er der tid til at fortælle og blive hørt. Her bliver tanker og drømme mødt med nysgerrighed: "Hvad tænker du det betyder?" Her er en skattejagt uden et facit, uden vindere eller tabere.

Besøget finder sted den 4. december. Eleverne møder en lille triptykon, en ikon som Marias mormor har lavet. Uden yderligere introduktion tegner eleverne hurtige tominutterstegninger over, hvad de ser. Det er fantastisk at se de fine tegninger af Maria og Jesusbarnet, som meget hurtigt skitseres på papiret. Der er en umiddelbarhed i den måde de går til opgaven: To minutter; blyanten på papiret og så bare i gang.

Som Pippi Langstrømpe synes de at tænke: "Det har jeg ikke prøvet før, så det kan jeg godt". Hvornår er det lige, at det ændrer sig til: "Det kan jeg ikke!" eller: "Hvorfor skal vi det??"

Den efterfølgende fællesnak omkring elevernes iagttagelser afslører deres umiddelbare tanker og nysgerrighed. Det er en mor og en datter, mener en. En anden har fanget, at det måske er Guds søn. Det leder snakken videre til korsfæstelsen og sømhuller i Jesus' hænder, til Marias lidelse over at miste sin søn.

ENGEN I MARIAS DRØM

Over seks meter oppe i den mægtige Skibelundsal slutter Maria Wæhrens' billede i tre dele, som hun har malet i 2019. Hun har ønsket lærrederne hængt lodret i en søjle ovenover hinanden. Samlet kalder hun de tre malerier for "Engen".

Der er mange bud på, hvad billedet forestiller. Nogen kan se en ørn, en med solbriller. De taler om, hvordan engle ser ud, og om drømme er virkelige. Andre er mere optaget af, hvordan de store billeder er kommet helt derop.

Besøget i udstillingen rummer tid og rum til en gensidig nysgerrighed på, hvad kunstværkerne fortæller. Her er en fælles undersøgende tilgang til fortællinger om følelser og drømme.

Undervejs krydres besøget med eksempelvis Sophus Ejler Jepsens genfortælling af den drøm, som Maria Wæhrens havde som 13-årig. Hun drømte om et maleri af et træ i Afrika. Som et varsel viste drømmen hende, at hun skulle være maler.

BESØG DEN 9. DECEMBER

Indledningsvis hører eleverne, at kunstneren bag årets julekalender hedder Maria. Hvad tænker de på, når de hører navnet Maria, nu da det også er december?

Det viser sig, at 4.a fra Østerbyskolen har ret godt styr på Juleevangeliet. De forbinder straks navnet Maria med en sang fra det krybbespil, som klassen er i gang med at indøve.

En elev begynder spontant at synge et vers fra sangen, og resten af klassen istemmer. Det lyder meget smukt midt i Skulptursalen og varsler den næste times opløftende og nysgerrige samtaler om værkerne i udstillingen.

Inden 4.a forlader museet og som tak til Maria Wæhrens for julekalenderen, modtager hun en lille video af 4.a, der synger hele sangen siddende midt i hendes udstilling i Skibelundsalen. ■

▶▶▶ På gulvet midt i udstillingen orienterer eleverne sig hurtigt med afsæt i billedhugger Sophus Ejler Jepsens tegning af ophængningen. Fra computerspil er de vant til at orientere sig i en tegnet rumlighed.

▶▶ I de sidste uger af november har Maria Wæhrens boet i Vejen, mens hun har arbejdet med opbygningen af sin udstilling. På gulvet midt i Skibelundsalen har hun undervejs malet en del billeder. Det ene forestiller det træ, som hun som 13-årig så i en drøm. Hun drømte, at det blev vist på en udstilling - og det er netop det, der sker nu: I.z. sidder midt i udstillingen og ser Maria Wæhrens' billede!

▶ Foran Maria Wæhrens store triptykon, som hun har malet i 2019, er en af eleverne i gang med at fortælle, hvad han ser.

GUNNAR NYLUNDS SKULPTUR

Af Marie Vest-Hansen, konservator, Holstebro

En tid har jeg haft fornøjelsen af at have Gunnar Nylunds store skulptur af Agnes Jensen på mit værksted.

Udover, at den var meget misfarvet af snavs, kalkaflejring, biologisk vækst mm., så bar den også præg af revner, løse kakler, mangelfulde fuger og partier med manglende overflade.

Den første del af istandsættelsen gik med at lære skulpturen, dens opbygning og dens oprindelige materialesammensætning at kende. Derefter kunne jeg så udføre forskellige materialeforsøg og endeligt beslutte, hvad der var behov for at anvende i resten af processen.

Det stod mig hurtigt klart, at fugt har været den helt store nedbrydende faktor. Da skulpturen har stået udendørs i mange år, har den levet et hårdt liv, hvor vind og vejr har sat sit præg. Huller i fugerne og revner i selve stentøjskaklerne har betydet, at vand og fugt har haft fri adgang.

Da kaklerne blev fuget tilbage i 1964, blev der brugt et asfaltholdigt materiale, så skulpturen blev mere modstandsdygtig. Valget af asfalt i fugematerialet, kombineret med huller og revner, har medført, at vand og fugt er trængt ind i figuren, men har haft svært ved at fordampe igen. Fugten har over mange år været årsag til en gradvis nedbrydning af skulpturens indre konstruktion.

Skulpturen består af en kerne af beton, hvorpå kaklerne oprindeligt er blevet fastgjort i en kalkmørtel. Over tid var denne kalkmørtels bindemiddel blevet udvandet og kun vådt sand var tilbage. Mange af kaklerne sad derfor ikke længere fast på den indre konstruktion, men blev kun holdt på plads af de omkringliggende fuger.

I første omgang var det nødvendigt at fastgøre de løse og skrukke kakler. Én efter én blev de afmonteret. Den bagvedliggende nedbrudte mørtel blev fjernet og der blev renset op ind til betonkernen. Når området var tørt, kunne de rengjorte kakler fastgøres på ny.

Alt efter hvilke problemer der var på kaklernes overflade, blev de renset med kemi, skalpel, damp, børster

▼ Skulpturen stod i mange år udenfor. Vand sivede igennem fugerne. Figurens kerne gik gradvist i opløsning, mens kalkaflejringerne voksede sig tykke under Agnes Jensens kjole ▲

▼ Isfrysebøtten slog allerede alvorlige revner under den indledende produktion tilbage i 1964. Hos konservatoren er de store sprækker blevet udlignet og retoucheret, så vi i dag oplever helheden, som den var tænkt.

▼ Adskillige steder var kernen og mørtelmassen bag kaklerne så opløst, at den løb ud som sand og grus.

og svamp. En lille afdækningshammer blev anvendt til at fjerne op til halvanden centimeter tykke kalkaflejringer.

I de partier, hvor dele af overfladen manglede, blev en ny modelleret op, retoucheret og efterfølgende overfladebehandlet, så den kunne få samme struktur som den oprindelige overflade.

Som den nu står i Skulptursalen på Vejen Kunstmuseum, er arbejdet endnu ikke helt færdigt. Oprindeligt var fugerne sorte, og det bliver de igen. Lige nu er de nylagte fuger blot dæmpet med en akvarelfarve, mens vi venter på, at den sidste mængde ophobet fugt i figuren fordamper. Når skulpturen i foråret 2021 bliver sat på sin endelige plads i museets nye mellembygning, vil skulpturen blive slutretoucheret. ■

▼ De relativt stærke fuger viser sig at have holdt sammen på skulpturens mange kakkelfelter, som heldigvis alle er bevarede.

DANMARKS MEST EFFEKTIVE SLANKEKUR!

Af *teresa nielsen*, museumsdirektør

Med et smil på læben sagde håndværkeren, at han kunne levere landets mest effektive slankekur: "Tab 200-300 kg. på 45 minutter." Det lød lovende, og resultatet står nu på Vejen Kunstmuseum.

Torsdag den 26. november hentede museets forvalter Frederik Madson og kranfører Preben fra Frisesdahl Gunnar Nylunds menneskestøret stentøjsskulptur hos konservatoren i Holstebro. Weekenden over stod hun forskanset i entreprenørvirksomhedens miljøafdeling.

Mandag morgen ankom specialisten fra Jysk Diamantskæring. Den indpakkede skulptur kom hen på vaskepladsen, hvor den stod trygt støttet i truckens gaffel. Det Storm P-agtige apparat – en østrigsk opfindelse – blev stillet op. Med en diamantbesat "snor/kæde" blev det 200-300 kg tunge betonfundamentet på max. 45 minutter skåret fra efter samme princip, som brugen af en osteklinge. Kædens led er besat med bittesmå diamanter, der kan skære gennem det meste – og i helt andre bredder/dybder end de max 45 cm radius på en rundsavklinge. Det var uvist, om der var armeringsjern fra figuren og ned i fundamentet. Undervejs kørte den kun gennem beton, men kæden ville også have kunnet klare jernarmering. Undervejs drejes kæden, så den slider fra alle sider, og kiler bankes ind efterhånden som sprækken øges – ellers ville kæden komme til at sidde fast, og man kunne risikere, at skulpturen væltede.

Kranfører Preben dukkede op, løftede den væsentlig lettere skulptur op på ladet, pakkede den forsvarligt og kørte de få kilometer ind til Vejen og højste den ind på museet, hvor den kan bese hen over julen og ind i foråret, inden den kommer hen på sin blivende plads ved den store glasfacade i nybyggeriets midte med udsigt til Troldespringvandet.

▲▼ På vaskepladsen hos entreprenør Frisesdahl i Askov blev Gunnar Nylunds skulptur befriet for det 200-300 kg tunge betonfundament, som hun havde slæbt rundt på.

Her skal lyde en STOR tak til Augustinus Fonden, der beredvilligt har finansieret konserveringen af Gunnar Nylunds skulptur. Fonden har sikret den som en del af den danske stentøjshistorie. Her kommer Agnes Jensen til at stå som et hovedværk og samtidig en vejviser til gæster, der er på vej gennem museet med Keramiksamlingen som mål. Efter samme princip som mælkens placering i det fjerneste hjørne af butikken, får Keramiksamlingen plads på øverste etage i den vestligste ende af museet. De mange keramikinteresserede gæster får derfor undervejs mødt meget andet fra museets samling! ■

▼ Elisabeth Schacks foto fra 1865 af Kronprins Frederik VIII's arbejdsværelse, Amalienborg. Tilhører Det kgl. Bibliotek. Mon hun i disciplinen interierfotografier har været en forløber for den feterede fotograf Mary Steen?

NYE OPLYSNINGER OM ELISABETH SCHACK

Indsamlet af Palle Bruun Olsen

Ved læsning i april 2020 af Kunst omkring Trolden nr. 1 blev Palle Bruun Olsen grebet af den lille beretning om Elisabeth Schack (1849-1940). Her leverer han nu "ny" viden om hende. Det sker ved, at han under pandemien har udfordret sig selv med den research, der kan gøres via internettet:

Hendes kunstneriske virke bliver vi klogere på i en notits i Berlingske Tidende den 6. april 1889. Det meddeles, at Kunstforeningen af 18. November den 8. april åbnede en "Udstilling af en større samling Photographier (Interieurer med Figurer, Gjengivelser af Malerier, Plastik m.m.) udførte af Fru Elisabeth Schack." Det vil sige, at samtiden betragtede hendes fotografier som værker på niveau med andre kunstværker, som foreningen udstillede.

Helt i den aktuelle julestemning indrykkede hun med adressen Helmershus nr. 7 den 26. november 1894 en annonce, hvor hun anbefalede sine "Interieurs tagne ved Magniumslæs" som julegaveidé.

Den 4. januar 1929 meddelte Nationaltidende: "Den elskværdige og i vide kredse kendte Dame, Fru Elisabeth Schack, Pension Schack, Vester Boulevard 13, fylder i Dag 80 Aar." Lidt over et tiår senere stod i samme avis, den 12. januar 1940, at hendes bisættelse fandt sted kl. 14 fra Søndermark Kapel og Krematorium.

Det ser ud til, at Elisabeth Schack blev gift med grosserer Nicolai Schack i første halvdel af 1870'erne. De fik tre døtre: Hilleborg/Hildeborg, Ada Ludovica og Gjertrud Egede. Allerede i 1885 optræder Elisabeth og Nicolai hver for sig i folketællingen. Den for 1901 fortæller, at Nicolai da var fraskilt. Han døde i 1906.

Se, nu er vi kommet lidt nærmere en beskrivelse af en selvstændig kvinde, der var et dusin år ældre end billedhugger Niels Hansen Jacobsen. Hun fik sit eget virke som henholdsvis fotograf og pensionatsindehaver. ■

ABC PÆ MUSEET

Af Lone Jensen, væver og formidler

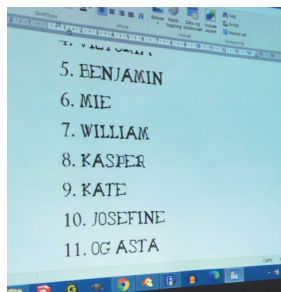
Efteråret 2020 har budt på endnu en variant af ABC på museet for 10 stk. 1. klasser fra skoler i Vejen Kommune. Tre gange besøger de museet, og plejer at runde af med et familiebesøg med alle klassens forældre... men Corona ville det anderledes. I stedet sluttede forløbet med besøg fra museets formidlere rundt om i klasserne.

Vi startede med at byde indenfor på Vejen Kunstmuseum. Det kan være ret overvældende at træde ind i Skulptursalen for første gang. Børnene får store øjne og med nysgerrige blikke undersøger de skulpturerne. Straks dukker spørgsmålene op: Hvem er det? Hvorfor har han ikke tøj på? Er det en engel?

SKATTEKORT. Hver dag starter med tegning af et skattekort. Undervejs hører eleverne, hvad der skal ske. Ved et besøg tegnes et sørøverskib, og børnene bliver spurgt: "Var det jer, der kom i det store sørøverskib, som jeg så lægge til herude?" De fleste børn er med på legen, men der er ofte et par stykker, der holder fast i, at de er kommet med bus. Dagens program tegnes op med fx bogen, hvor fortællingen gemmer sig, et blækhus og en pensel, der kan male billeder; en skattekiste fyldt med madpakker, frugt og fjerntid og tegningen af, hvordan de kommer hjem. Måske er der hajer i farvandet og en lille redningsbåd, de selv skal ro hjem... Det bliver levende fortællinger, hvor børnene deltager med spørgsmål og svar. Hele formiddagen følger de med i at få flyttet et lille flag på skattekortet, så vi kan se, hvor vi er i dagens program.

FØRSTE BESØG. I Malerisalen klipper eleverne alfabetet i store bogstaver. Museets formidler, billedhugger Sophus Ejler Jepsen viser hvordan vi skal folde papiret og klippe buer, så vi har byggesten til alle bogstaverne. Vi klipper og klistrer hvidt papir på sort karton. Vi laver Baskerville bogstaver – navnet på en typografi med "fødder" – eller rettere støvler og kasketter; som det bliver til i anvisningerne til børnene. Vores lille historie er, at den berømte

Via projektoren ser eleverne deres navne dukke op i klassens helt egen typografi! De besøger udstillingen med blækspruttesø og i formidlingslokalet laver de illustrationer, papir, klistermarmor og trykte tekster.

detektiv Sherlock Holmes – der er hovedperson i bogen "Baskervilles Hund" – altid sagde, at det var detaljen der førte videre på sporet. Det samme gælder for Baskerville bogstaverne, hvor detaljen er afgørende for, at bogstaverne bliver rigtig gode.

I pausen bliver elevernes bogstaver scannet og digitaliseret til klassens egen font. På computeren skriver børnene deres navne. Det kan være en udfordring at finde bogstaverne på tastaturet, men der er stor begejstring, når de ser deres bogstaver! Computeren er tilsluttet projektoren, så alle kan kigge med på det store lærred, mens nye navne dukker op. Efter fjolletid rykker vi ind i formidlingslokalet, hvor børnene hører historien om Ingrid Vang Nyman – den danske tegner fra Vejen, der lavede illustrationerne til Pippi Langstrømpe. Til hver af de 28 små bidder af historien hører et bogstav og en illustration. Det barn, der har klippet A på museet, skal male illustrationen til bogstav A i bogen. De tegner med sort tusch, som Ingrid Vang Nyman også brugte. Ligesom hun tegnede den samme figur mange gange for at gøre den til sin egen, tegner børnene også det samme motiv flere gange. Undervejs opdager de, at de måske ville male huset større end menneskene eller ville forsøge sig med tyndere streger. På vej ud ad døren udbryder en af børnene: "Det har været ligesom at være på tur."

ANDET BESØG. På museet genopfriskes historien om Ingrid Vang Nyman, inden vi går ind for at se den aktuelle udstilling med hendes værker. Eleverne ser hendes selvportræt, skitser af sønnen Pelle og selvfølgelig en tegning af Pippi. Det synes urimeligt, at der er en blæksprutte-fiske-sø midt i udstillingen, når vi ikke har indlagt tid i programmet til at fiske. Den må børnene gense på besøg med deres familie!

Denne gang klipper og klistrer eleverne alfabetets små bogstaver. Med lidt erfaringer går det hurtigere nu. Flere elever vil gerne lave det lille bogstav, der matcher det store, som de lavede sidst. Efter fjolletid fortsættes i museets formidlingslokale, hvor eleverne i to hold på skift prøver to forskellige discipliner forbundet med bogproduktion:

PAPIRPRODUKTION. De fylder en beholder med aviser, makuleret papir og rester af farvet karton, som de river i små stykker og får blendet op i en store balje med vand. Med to rammer samler de papirmassen. Først synes de, at det er mærkeligt at få hænderne i det plumrede vand. Men de ved, hvad der er i. Når de først har hænderne i vandet, er det ingen sag. Papirpulpen sættes på et stykke stof til tørring. Børnene er optaget af projektet og kunne blive ved.

PAPIRMARMOR. I en plastkasse med vandig klister drypper elever maling ud på overfladen. At vælge farver og kombinationer kan eleverne dvæle længe over. Når de er tilfredse, kan de føre en bredtandet

kam igennem farvelaget og lave zigzag mønstre. Til sidst lægger de papir på farvefalden. Stor er glæden, når de løfter det op og ser det smukt marmorerede mønster: Papiret skylles og hænges til tørrer. Gang på gang udbryder eleverne: "Må vi lave en mere?"

TREDJE BESØG. Denne gang mødes vi i formidlingslokalet og åbner gaven: Laserskåret i tykt karton ligger elevernes navne udstansede i bogstaverne, de selv har lavet. Navneskilte produceres ved at bogstaverne limes spejlvendt på karton med lidt afstand – en udfordrende øvelse!

Efter fjolletid kommer ordleg. Bogstaverne i navneskiltene klippes fra hinanden og skubbes ind midt på bordet. Af den fælles bogstavpulje bliver der lavet nye ord. Dernæst sættes ordene sammen til små sætninger. Et hold drenge samler triumferende teksten: VI HAR DAMER. Undervejs opstår der muntre, vrøvlende sætninger som: "pil i cacao is", "en sur dame", "tis i wc" og "Kaniner vil lave is!"

Undervejs er eleverne én efter én ved computeren, hvor de skriver teksten til deres bogillustration. Klassens bog er ved at være klar til tryk.

Efter spisetid er lokalet forvandlet til trykkeri. Vi trykker avisoverskrifter. Teksterne er klistret på bordene. Sophus ruller tryksværte hen over bogstaverne, hvorefter eleverne gnubber på papiret, der er lagt over. Når de har fundet rytmen i arbejdsgangen, summer trykkeriet af en blanding af spænding, aktivitet, og "Wooau, det bliver flot, må jeg se dit!"

Når tørrestativerne er fyldte, samles vi ved skattekortet og tegner klassens hjemrejse. Vi siger tak for nu. Det er sidste forløb med Sophus og Lone – men eleverne er fremover meget velkomne på museet, hvor de nu kan være guider for deres familier.

FJERDE BESØG er ude på skolerne. Alle har glædet sig til gensynet! På tavlen tegnes indledningsvis skattekortet. Hver elev folder, klipper og tilskærer klassens fire boghæfter med Ingrid Vang Nymans historie. Når den første bog er skåret op, farvelægges den. Eleverne tager lynhurtigt ejerskab til bøgerne. En positiv, elektrisk stemning spreder sig, mens de bladrer i bøgerne og genser deres egne bogstaver, illustrationer og tekster. Et barn udbryder: "Josefine du er berømt", "Bliver jeg også berømt?"

Besøgene på skolerne er hyggelige timer, hvor eleverne tager deres hjemmelavede papirark af stoffet og får alle deres originale illustrationer, bogstaver, øveark, marmoreret papir samt overskrifterne fra trykkeriet. Undervejs husker de alle de forskellige ting, de har lavet. En del klasser har forberedt særlige hilsener med tak for forløbet. På besøg på Lintrup Børnecenter udbryder Anton: "Jeg sagde til min far, at Sophus kommer på besøg. Vi skal bage kage." Og selvfølgelig havde han kage med! ■

INDHOLD

- Siden sidst i og omkring museet, side 3
 Kunstforeningens generalforsamling, side 6
 Jes Nordby udstilling, side 7
 Foredrag om kunstnerne på Fanø, side 9
 Folkemusik ved duoen Jensen & Bugge, side 11
 Maleren Maria Wæhrens, side 12
 Et besøg i julekalender-udstillingen, side 15
 Gunnar Nylunds skulptur, side 17
 Danmarks mest effektive slankekur, side 19
 Nyt om Elisabeth Schack, side 20
 ABC på museet, efteråret 2020, side 21

FORSIDEN: Gunnar Nylunds 1964 stentøjsskulptur til Hellerup Fløde Is har fået midlertidig plads i Skulptursalen, mens den venter på at flytte ind i nybyggeriets mellebygning.

AD NOTAM

Mens byggeriet af det nye Vejen Kunstmuseum står på, indskrænker Kunstforeningens koncertaktiviteterne. Vi har hidtil brugt Skibelundsalen til vores store arrangementer, men den bruges under byggeriet til udstillinger. Foredrag holder vi så vidt muligt fortsat i museets Malerisal, mens koncerter og større arrangementer afvikles andetsteds som annonceret.

K.O.T. - Kunst omkring Trolden udgives i samarbejde mellem Museums- og Kunstforeningen for Vejen og Omegn og Vejen Kunstmuseum.

Indmeldelse af nye medlemmer til Museums- og Kunstforeningen for Vejen og Omegn kan ske på Vejen Kunstmuseum, Østergade 4, 6600 Vejen, tlf. 79 96 69 40 eller på mail: pv@vejen.dk. Kontingent for par: 350 kr. Enkelt: 175 kr.

Indbetaling af medlemskontingent til Danske Bank, reg.nr.: 1551, kontonr.: 8715633851 eller MobilePay: 99705.

Nyhedsmail. Hvis du ønsker at få tilsendt museets nyhedsbrev, og endnu ikke er på vores udsendelsesliste, så send din mailadresse til: pv@vejen.dk. Fremover modtager du nyheder vedrørende Vejen Kunstmuseum samt Museums- og Kunstforeningen for Vejen og Omegn.

Gipskonservator Jørgen Bau passer løbende værkerne i Skulptursalen.

REDAKTØRER

Gunna Kjelstrøm
 Engparken 6, 6580 Vamdrup
 tlf. 29663896
gunna.kj@gmail.com

Marie Strøm og Teresa Nielsen
 Vejen Kunstmuseum
museum@vejen.dk
www.vejenkunstmuseum.dk

LAYOUT SKABELON

www.helle-jensen.dk

Medlemmer af kunstforeningen får bladet tilsendt. Bladet ligger fremme på museet og sendes til museets samarbejdspartnere.

Museums- og Kunstforeningen for Vejen og Omegn
www.vejenkunstforening.dk

Formand Anker Ulsdal
 Vester Alle 84
 6600 Vejen
 tlf. 61713654
anker@ulsdal.dk